

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנ ע"א
סוד שותפות יששכר וזבולון

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, כְּתִיב (מלכים א' ח) בְּנֵה בְנֵי־יְהוָה בֵּית זְבֻל וְזָבֹל מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זְבֻל, בֵּית זְבֻל, בֵּית זְבֻל וְדָאֵי, פֶּד אֶת־פְּקָדוֹ בִּידְהָא, פֶּל גְּנֵזֵי מִלְכָּא, וְשִׁלְטָא בְּהוּ. פְּדִין אֶקְרִי בֵּית זְבֻל. וְרְקִיעַ חַד אֵית דְּאֶקְרִי זְבֻל, דְּהָא דָּא אֲשַׁכַּח לְקַבְּלָא בְּרַכָּאן, וְלִסְדָּרָא כֻּלָּא, וְהָאֵי אֶקְרִי בֵּית זְבֻל.

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, כְּתוּב (מלכים-א ח) בְּנֵה בְנֵי־יְהוָה בֵּית זְבֻל לְךָ מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זְבֻל, בֵּית זְבֻל וְדָאֵי. כְּשֶׁנִּפְקְדוּ בִּידְיָהּ כָּל גְּנֵזֵי הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְטַת בְּהֵם, אָז נִקְרָא בֵּית זְבֻל. וְרְקִיעַ אֶחָד יֵשׁ שֶׁנִּקְרָא זְבֻל, שֶׁהָרִי זֶה נִמְצָא לְקַבֵּל בְּרָכוֹת וְלִסְדֵּר הַכֹּל, וְזֶה נִקְרָא בֵּית זְבֻל.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (דברים ג) וְלִזְבֻלָּן אָמַר שְׂמַח זְבֻלָּן בְּצִאתְךָ וְיִשְׁשַׁכְּר בְּאַהֲלֶךָ, מְלִמְד דְּאֲשַׁתְּפוּ בַּחֲדָא. דָּא נְפִיק וְאַנְחָ קְרַבָּא, וְדָא יְתִיב וְלַעֲי בְּאוּרֵי־תָא. וְדָא יְהִיב חוֹלְקָא לְדָא, וְדָא יְהִיב חוֹלְקָא לְדָא. בְּחוֹלְקִיָּה דְּזְבֻלָּן יַמָּא, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי יָם פְּנִירַת. וְהִכִּי אֶתְחִזִּי, בְּגִין דְּהָא תְּכִלַּת נְפִיק מִתְּפוּן, וְאוּקְמוּהָ, דְּהָא לְתַתָּא כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיָלָא, יָם פְּנִירַת לַעֲיָלָא, יָם פְּנִירַת לְתַתָּא. תְּכִלַּת לַעֲיָלָא, תְּכִלַּת לְתַתָּא, וְכֻלָּא בְּאַתֵּר חַד.

בֵּא רָאָה, כְּתוּב (דברים לג) וְלִזְבֻלָּן אָמַר שְׂמַח זְבֻלָּן בְּצִאתְךָ וְיִשְׁשַׁכְּר בְּאַהֲלֶךָ. מְלִמְד שְׁהַשְׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד. זֶה יוֹצֵא וְעוֹרֵד קְרַב, וְזֶה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן חֶלֶק לְזֶה, וְזֶה נוֹתֵן חֶלֶק לְזֶה. בְּחֶלֶק זְבֻלָּן הַיָּם, וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת יָם פְּנִירַת. וְכֵן רָאוּי, מִשּׁוּם שְׁתַּכְּלַת זו יוֹצֵאת מִשָּׁם, וּפְרָשׁוּהָ, שְׁהָרִי לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה. יָם פְּנִירַת לְמַעְלָה - יָם פְּנִירַת לְמַטָּה, תְּכִלַּת לְמַעְלָה - תְּכִלַּת לְמַטָּה, וְהַכֹּל בְּמָקוֹם אֶחָד.

וְעַל דָּא יְרִית זְבֻלָּן, לְמִיפְק לְאַנְחָא קְרַבָּא, וּמְנַלָּן דְּהִכִּי הוּא. דְּכְתִיב, (דברים ג) עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ שְׁם יִזְבְּחוּ וְזִבְחֵי צֶדֶק. וְזִבְחֵי צֶדֶק וְדָאֵי. מָאֵי טַעְמָא. כִּי שְׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וְיִשְׁשַׁכְּר חוֹלְקִיָּה בְּאוּרֵי־תָא, וְיְהִיב לְזְבֻלָּן חוֹלְקָא דְּאוּרֵי־תָא וְדָאֵי, וְעַל דָּא אֲשַׁתְּפוּ שְׁם יִזְבְּחוּ וְזִבְחֵי צֶדֶק. וְזִבְחֵי צֶדֶק בְּדָאֵי. מָה הַטַּעַם? כִּי שְׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וְיִשְׁשַׁכְּר חֶלְקוֹ בְּתוֹרָה, וְנוֹתֵן לְזְבֻלָּן חֶלֶק שֶׁל הַתּוֹרָה בְּדָאֵי. וְעַל זֶה הַשְׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד, לְהַתְּבַרֵךְ זְבֻלָּן מִיִּשְׁשַׁכְּר, שֶׁבְּרַפְת

וְעַל זֶה יִרְשׁ זְבֻלָּן, לְצִאת לְעוֹד קְרַב. וּמְנִין לְנוּ שְׁפַד זֶה? שְׁכַתוּב (שם) עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ שְׁם יִזְבְּחוּ וְזִבְחֵי צֶדֶק. מָה הַטַּעַם? כִּי שְׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וְיִשְׁשַׁכְּר חֶלְקוֹ בְּתוֹרָה, וְנוֹתֵן לְזְבֻלָּן חֶלֶק שֶׁל הַתּוֹרָה בְּדָאֵי. וְעַל זֶה הַשְׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד, לְהַתְּבַרֵךְ זְבֻלָּן מִיִּשְׁשַׁכְּר, שֶׁבְּרַפְת

התורה היא ברכת הכל.

רבי אבא אמר, ירשת התורה בודאי כף היא, ודרגה ששית זו נותנת שכר (ששית אחת נותנת שכר) תורה, ומורישה לה לכןסת ישראל, מוריש הלבן לתכלת. ועל זה שנינו, (ברכות א) משיכיר בין תכלת ללבן, שיודעו הגונים, שהרי אז נקרא בק"ר, והלבן בא לעולם, והתכלת נעבר. ועל זה כל קרבות המלך, וכל כלי זין המלך נמנו בידיה, והרי בארנו.

כַּחֲדָא, לְאַתְּבִרְכָא זְבוּלוֹן מִיִּשְׁשֹׁכְרָ, דְּבִרְכַתָּא דְּאוּרִייתָא, הִיא בִּרְכַתָּא דְּכֹלָא.

רבי אבא אמר, אהסנתא דאורייתא ודאי הכי הוא, ודרגא דא שתיתאה יהיב אגר (ס"א תד שתיתאה יהיב אגר) אורייתא, ואחסין לה לכןסת ישראל, אחסין חוורא לתכלתא. ועל דא תנינו, משיכיר בין תכלת ללבן, דישתמודען גוויני, דהא כדון אקרי בק"ר, וחורא אתי לעלמא, ותכלתא אתעבר. ועל דא כל קרבין דמלכא, וכל זייני מלכא בידהא אתמנו, והא אוקימנא.

ספר אור הזהר (עמוד 294)

ואית אחרנין מארי סתרי תורה, מארי מדות, דאינון ירתין נשמתין מסטרא דמלכותא קדישא, דאיהו כלילא מעשר ספירן, דמאן דירית לה, וזכי לה כו' עין שם.

ופרש שם: למעלה נאמר, יש באנשי מעשה מי שיש לו נשמה שהיא אמת מצד הבריאה, ועתה אמר שיש אחרים מארי סתרי תורה שהם העוסקים בתורה האלהית וסתריה, ומפני שהיה אפשר לומר כי מארי סתרי תורה יקראו שהן עוסקין בסתרי הלכות דרשות ואגדות והחקים והדינים והמשפטים כפי פשטן של הדברים, לזה אמר כי אם היות שכרם כפול ומכפל והוא המדה הנבחרת, עם כל זאת אינם זוכים למעלת הנשמה עד שהגיע לסתרי הספירות שהם סוד אלהים והם נקראים מארי מדות, כי כל העסק של החכמים היא במדות, ואמר שאלו יורשים נשמה מצד המלכות בעצמה לא מצד מטטרון עבד ולא מצד אמה כו' עין שם באריכות. ואם כן עין בעין יראה אף מי שלומד כל הלכות ומדרשים ואגדות ובכל זאת לא זוכים לאותה נשמה.

והנה למה לי רב דברים מענין אזהרות למוד הזה עין במאמרות של אדוני אבי זכרוננו לברכה במאמר ראשון על פסוק "דע אלהי אביך" שהאריך לדבר מענין הבורחים מללמד חכמת הקבלה ואני בטל במעוטו, ולכן כל אדם הרוצה לדבק באותה הנשמה צריך ללמד חכמת הקבלה. ובפרט שזכינו לספר הנחמד של שאר בשרי הגאון מורינו הרב רבי שעפטעל בעל "שפע טל" לברכה שהתחיל לגלות חכמה זו בלישנא קלילא וצחות לשון, ומי שהוא בקי בספרו יודע אחר כך ללמד ספר הפרדס בלי שום שאלת רב. וגם יועיל למי שרוצה ללמד הקבלה, עין היטב בהקדמת תולדת אדם של אדוני אבי שהוא מפתח ומסביר הענין היטב הדק להכנים בלבן יראה ואהבה לעושהו לבריה חדשה, ואשרי להקורא בו כי האדם יראה שפחו גדול יותר ממלאכי השרת.

ואשרי איש ירא השם אחר שימלא כרסו בתלמוד ובפוסקים להיות חפץ בתורת השם ויזכה לנשמה זו, ואשרי מי שיוזכה לזה ויקים בגו המקרא (פסוק כמים לים מכסים ועל דרך הגמרא בחגיגה שם בשתכנסו לאבני שיש וכו') ומלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים.

(של"ה הקדוש - ווי העמודים - פרק ח)